

Nr 75

Av herr **Ernulf**, *angående respit vid underlåtenhet att betala försäkringspremie.*

(Lika lydande med motion nr 110 i Andra kammaren)

Vid livförsäkring och sjukförsäkring gäller regelmässigt en s. k. respitmånad vid underlåtenhet att erlägga premie i rätt tid. Respitmånaden innebär att försäkringen förblir gällande om premien erläggs inom en månad efter den fastställda förfallodagen. Vid andra slag av försäkring, t. ex. hemförsäkring, fastighetsförsäkring, bilförsäkring och olycksfallsförsäkring, gäller emellertid ingen sådan respitmånad. Försäkringen upphör alltså i dessa fall omedelbart att gälla, om premien av någon anledning inte betalas senast på förfallodagen. Betalas den därefter, träder försäkringen dock åter i kraft för återstoden av försäkringsperioden.

Enligt min mening är det otillfredsställande att respitmånad inte tillämpas även vid andra försäkringar än livförsäkring och sjukförsäkring. Ätminstone vid de gängse försäkringsformerna för enskilda personer kan detta förhållande leda till förluster för försäkringstagarna. Visserligen stadgas i 14 § försäkringsavtalslagen att försäkringsbolagets ansvar inte får upphöra förrän tidigast när en vecka förflutit efter det att bolaget aviserat om premien och förfallodagen. Tydligt är emellertid att tillfällig bortovaro, sjukdom eller andra omständigheter lätt kan leda till att förfallodagen försummas även av försäkringstagare som har både vilja och förmåga att erlägga premien. Särskilt hårt måste det te sig, om ett försäkringsfall, t. ex. eldsvåda, inbrott eller olycksfall, inträffar omedelbart efter förfallodagen och försäkringstagaren dessförinnan i många år fullgjort sin premiebetalning men nu på grund av ett kortare dröjsmål med betalningen går miste om sin rätt till ersättning ur försäkringen.

Frågan kan naturligtvis lösas genom att samtliga försäkringsbolag med verksamhet i Sverige i försäkringsavtalen utfäster respitmånad. Då detta emellertid hittills inte skett, förefaller det erfoderligt med en lagbestämmelse, vilken givetvis inte bör få åsidosättas avtalsvägen. Alternativt skulle måhända kunna övervägas att införa bestämmelsen i de av Kungl. Maj:t fastställda grunderna för försäkringsbolagens verksamhet. Kanske kan det vidare vara skäl att begränsa regeln till försäkringar, tagna av enskilda personer, och således undantaga juridiska personer. För dessa sistnämnda kan möjligen en mera strikt bevakning av förfallodagen krävas.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställer jag,
att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär åtgärder för att
tillförsäkra försäkringstagare eller i vart fall sådana försäkringstagare, som ej är juridiska personer, en s. k. respitmånad vid försummelse att erlægga försäkringspremie inom utsatt tid.

Stockholm den 18 januari 1968

Gudmund Ernulf (fp)
